

Kotikäynneillä opin valtavasti ikäihmisiltä

Diakonissa Katri Ikonen, 51, Tampereen seurakuntayhtymästä Hervannan lähikirkkoalueelta tietää, miten ikäihmiset voivat tänä päivänä.

– On niitä eläkeläisiä, joilla asiat ovat hyvin. Heillä on mielekästä tekemistä: harrastuksia, matkustamista, ystäviä ja sukulaisia. Sitten toisessa ääripäässä on hirveän hiljainen joukko, jota on vaikea edes tavoittaa. He ovat yksinäisiä, eikä heillä ole omaisia. Nämä ihmiset tulevat toimeen pienellä eläkkeellä ja tarvitsevat muun muassa ruoka-apua.

Viikon akavalaisen työnkuva painottuu ikäihmisten asioihin ja mielenterveystyöhön, mutta hän kertoo, että heidän työpaikallaan kaikki tekevät kaikkea. Ikonen toivoo, että sieluhoidollinen kohtaaminen olisi työssä ydin, mutta käytäntö on usein toista.

– Iso osa työstä on ihmisten taloudellista avustamista ja asioiden järjestelyä.

Ruokanyssse eli vanha myymäläauto käy kirkolla kahden viikon välein. Nyssestä jaetaan ruokaa niille, jotka ovat saaneet diakonian vastaanotolta hakuluvan.

– Tämä on tarkoitettu tilapäiseksi avuksi, mutta monet käyvät useamman kerran.

Ikosella on meneillään 16. vuosi nykyisessä työpaikassa. Ihmisiä käy vastaanotolla paljon.

Avustummäärärahat ovat pienet, ja usein näkee, miten heikoilla ihmiset ovat. Monet joutuvat elämään pelkästään erilaisten tukien varassa.

– Ruoka-avun piirissä on pienituloisia eläkeläisiä, joilla saattaa olla ulosotossa vanha velka. Toimeentulo on hyvin niukkaa.

Ikonen harmittelee, että vielä ei ole onnistuttu luomaan sellaisia toimintamuotoja, että ihmiset voisivat auttaa itse itseään. Myös vertaistukea voisi olla.

– Kehittäminen jää arjen jalkoihin.

Työ on kuitenkin monipuolista, ja ihmisen elämästä näkee monta puolta. Kotikäynnit ikäihmisten luona ovat usein antoisia.

– Olen itse saajan paikalla ja opin valtavasti ikäihmisiltä. Tulen usein yllätetyksi monella tapaa ja joudun arvioimaan omia asenteitani uudelleen, Ikonen kuva.

Työn parhaita puolia on myös se, kun pystyy pysähtymään jonkun ihmisen kohdalla. Tälle tulee tunne, että on tullut kuulluksi. Silloin saa hyvää palautetta.

Tulevaisuuden suhteen Ikosella on ”kuulosteleva olo”. Hän pohtii parhaillaan teologiaopintojen tai terapiaopintojen aloittamista.

– Haen työvälaineitä omaan toimintaan ja haluan kehittää niitä lahjoja, joita minulla jo on.

LAATIKKO

Diakonissa, Lahden diakoniaopisto 1987

Diakoniatyöntekijöiden Liiton jäsen

Kotoisin Viinijärveltä Pohjois-Karjalasta

Harrastaa maalaamista, luovaa kirjoittamista, lukemista, matkustamista

Naimisissa, neljä lasta, kaksi kissaa

Motto: ”Asialliset asiat hoidetaan, muuten ollaan kuin Ellun kanat.”

Teksti: Tuija Metsäaho

Kuva: ?